N^umer 168.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 8 Grudnia 1834 roku.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Nro $\frac{84845}{9799}$. — Wydział Policyi.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Rozporządzenie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, z dnia 31 Października r. b. Nro $\frac{25237}{47909}$. wytępienia zwierząt drapieżnych, a szczególniéy Wilków, oraz nałożonéy opłaty na posiadających pozwolenia na broń palną, dotyczące, na Postanowieniu Rady Administracyinéy oparte, zamieszczaiąc poniżéy dosłownie, poleca Wóytom, Prezydentom i Burmistrzom, aby takowe nietylko za pośrednictwem Sołtysów, w Gminach swych i Miastach ogłosili, ale nadto ogłoszenia z Ambon wszech wyznań dopilnowali.

W upowszechnieniu sposobów w Tomie I. Numerze 3. Sylwana na wytępienie Wilków pomieszczonych, Kommissya Woiewódzka takowe poniżéy do powszechnéy podaie wiadomości:

w Warszawie dnia 31 Października 1834 r.

KOMMISSYA RZĄDOWA
Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

Odbieraiąc częste rapporta od Władz Admistracyino-Policyinych o nadzwyczaynych wypadkach, iakie się wydarzaią z powodu powiększaiącéy się liczby drapieżnych

zwierząt, a w szczególności wilków, powodowana oraz odniesieniem się Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu w tém przedmiocie uczynionem, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, celem przedsięwzięcia zaradczych w téy mierze środków, przedstawiła Radzie Administracyinéy, pomiędzy innemi następuiące wnioski:

Ażeby przyiętém było za zasadę, że każdy iuż posiadaiący, lub na przyszłość otrzymuiący pozwolenie na posiadanie broni palnéy, powinien wnosić co rocznie pewną opłatę od każdéy strzelby dozwolonéy, z przeznaczeniem dochodu z tego źródła na wynagrodzenie osób ubiiaiących wilki.

Ażeby powiększoną została opłata nagród za toż ubicie, w następuiący sposób:

1. Za wilka wściekłego, ubitego wczasie napadnięcia na ludzi lub trzody Złłp. 50.
2. Za starą wilczycę . . . . Złłp: 36.
3. Za starego wilka . . . . Złłp: 25.
4. Za młodego wilka . . . . Złłp: 18.
5. Za szczenie wilka . . . . Złłp: 10.

W zadecydowaniu tych wniosków Rada Administracyina na posiedzeniu swém z dnia $\frac{2}{14}$ Października r. b. postanowić raczyła, co następuie.

1. Każdy maiący pozwolenie na posiadanie broni palnéy, lub nadal takowe uzyskać mogący, obowiązany będzie opłacać od każdéy sztuki dozwolonéy po Złł: 2. rocznie, z kąd wynikły fundusz w miarę możności i stosownie do uznania Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, bądź na podwyższenie nagród za ubicie wilków, bądź na przedsiewzięcie środków do ich wytępienia posłużyć mogących, obracany bydź winien.

2. W mieyscach w których drapieżne zwierzęta, a w szczególności wilki naywięcéy są zagęszczone, maią bydź na przedstawienie Wóyta Gminy, zarządzone obławy przez Kommissarza Obwodowego, który zarazem zważać winien, iżby takowe w porę roboczą i z utrudzeniem włościan przedsiębrane nie były.

Za Dyrektora Głównego, Radzca Stanu Prezyduiący,
(podpisano) Woyda.

Dyrektor Wydziału, Referendarz Stanu,
(podpisano) Wierzbołowicz.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi
(podpisano) Deszert.

„*O sposobach wytępienia wilków.*

„Wszystkie sposoby wytępienia i wyniszczenia wilków dotąd znane, i odkryć się ieszcze mogące, dadzą się podciągną; i podzielić na trzy następuiące rodzaie, iako to:

A. *Na polowanie.* — B. *Na łapanie.* — C. *Na zatrucie.* —

A. *O wytępieniu wilków przez polowania.*

Polowanie w ogólności podzielić się daie.

Na polowanie głośne. —

Na polowanie ciche. —

Polowanie głośne dzieli się:

1) Na polowanie z Psami. —

2) Na polowanie za pomocą Obławy.

2) Na polowanie z sieciami. —

Do polowania cichego liczy się:

4) Ubicie na wybraném stanowisku.

5) Ubicie przez podeyście lub podsunięcie się.

6) Ubicie z budy, lub przysady, przy ścierwie, czyli przynęcie.

1) *O polowaniu z psami.*

Polowanie z psami zasadza się na tém, iż psy wprawne wyszukuią wilka, wynalezionego i ruszonego z mieysca, po tropie głosem gonią do póty, dopóki przez strzelca na stanowisku ukrytego i czatuiącego ubitym nie będzie, lub też od psów złapanym i rozciągniętym niezostanie.

Do polowania takiego używaią się zwyczaynie psy gończe ogary (ogary). — Pies gończy do polowania użyty powinien bydź przyzwyczaiony, i daiący się prowadzić na sworze, powinien doieżdzacza, strzelca i tromby słuchać, bydź nawoływanym, pilnie szukać, dobrze trafiać i niezławiać czyli nieodzywać się głosem aż dopóki świeżego niezawietrzy tropu, nakoniec ciągle bez unoszenia się i ucinania, głosem gonić. Niewiele iednak można widzieć gończych psów, któreby wilka iak należy po tropie goniły, większa ich część (z powodu iż do tego wcześnie układanemi i wprawianemi iak potrzeba nie są) skoro tylko na trop wilczy wpadną i w blizkości wilka zawietrzą, z boiaźni i przelęknienia się, przestaią gonić. Do skutecznego polowania na wilki z gończemi psami użytemi bydź mogą psy silne, większéy rasy, do ścigania wilka wcześnie przyzwyczaione, pokurcze i kondle zwa-

224*

ne, które puszczaią się w pomoc psom gończym, dla łatwieyszego wilka doyścia, przytrzymania i rozciągnienia. Z pomiędzy wszystkich gatunków psów do polowania na wilki bezpośrednio, lub w pomoc psom gończym, naylepszy iest gatunek psów Słowiańskich (Canis familiaris sagax) pospolicie pies owczarski zwany, maiący wrodzony instynkt ścigania i szarpania wilków.

Wprzód nim polowanie urządzoném zostanie, mieyscowy leśniczy, strażnik, lub strzelcy przekonać się powinni dokładnie, o mieyscu niemylném pobytu, i ilości wilków, co wprawni srzelcy z łatwością uskutecznią bez ponowy i tropienia, przez pilne, ukryte i ciche śledzenie po drogach, ścieszkach i gołoborzach w lesie, któremi wilki wychodzić i wracać się do legowiska zwykli. Pomimo takowego śledzenia, z którego powziąść można wiadomość o ilości wilków, aby polowanie nieuczynić daremném i bezskuteczném, dniem przed polowaniem w wieczór samym mrokiem, tudzież tegoż samego dnia rano przed wschodem słońca, powinien strzelec rozstawiwszy innych w różnych punktach pobocznych lasu, nienadto od siebie odległych, przekonać się z pewnością o mieyscu pobytu i legowisku wilków, przez zawabienie, to iest zawycie podobne do wycia starego wilka, na które wilki w lesie w legowisku ukryte odzywać się zwykli, odwabienie się wilków, pilnie przez wabiącego i rozstawionych po bokach dwóch, lub strzelców wysłuchane, wskaże dokładnie mieysce legowiska w którém gniazdo wilków znayduie się. Zimową porą w czasie kiedy ziemia śniegami iest okrytą, mieyscę legowiska wilków wynayduie się po tropie przez obeyście lub obiechanie ich iak nayraniéy.

Ponieważ stare wilki w miesiącu Czerwcu, Lipcu, Sierpniu, Wrześniu i Październiku, wychodzą zwykle z rana na wyszukanie pożywienia, i późno do gniazda młodych wracaią; aby razem starych z młodemi zastać w mieyscu w czasie polowania, naydogodniéy iest rozpocząć polowanie około południa, to iest: w porze kiedy bydło i trzody z paszy na południe wracaią do domów. W miesiącach zimowych w których wilki nocną porą szukaią pożywienia, i do legowiska wracaią, polowanie rozpoczynać należy z rana.

Uczyniwszy to koniecznie poprzednicze (o którém wyżéy) przygotowanie, i przekonawszy się o niemylném mieyscu legowiska wilków, polowanie samo urządza się następuiącym sposobem: rozstawić należy nieczyniąc naymnieyszego hałasu, strzelców opatrzonych strzelbami po stanowiskach na linii pod wiatr, w mieyscu, którem wilki zwyczaynie wychodzić i wracać do legowiska zwykli, z przeciwnéy strony po za legowiskiem wilków, doieżdżacz lub strzelec przybrawszy do pomo-

cy kiku ludzi z harapami i trąbami, roztawiwszy ich w pewnéy od siebie odległości, powinien psy rozsworować i puścić daiąc znak zatrąbieniem o rozpoczęciu się polowania. Po daniu znaku tego, ludzie do pomocy ruszenia wilków użyci, odtrąbić się i ciągle na przemian trąbieniem, trzaskaniem z harapów i głośném nakrzykiwaniem hałas w lesie robić powinni. Doieżdżacz lub zapuszczaiący psy, posuwa się wprost do legowiska wilków, zachęcaiąc psy odgłosem trąby, zwykłém nawoływaniem i trzaskaniem z harapa do ochoczego szukania, ruszone tym sposobem wilki słysząc hałas po za sobą, gonione będąc od psów, uciekaią zwykle w stronę cichą, gdzie strzelcy z bronią spokoynie, na spotkanie wilka oczekuią, a zbliżonego i usiłuiącego się przedrzeć za linią ubiiaią.

Polowanie tym sposobem urządzone, niezawsze bywa pomyślném, a to z tych powodów: raz, iż wilki zwłaszcza gdy mała liczba strzelców znaydować się będzie, nie będąc w koło nieprzerwanym łańcuchem ludzi otoczonemi, łatwo skrzydłem boczném nieobstawioném, wynieść się mogą; powtóre, iż psy gończe ieżeli do szukania i gonienia wilków samych niesą włożonemi, trafiwszy w przód na trop innego zwierza, udawszy się za niém, (co się często zdarza) dadzą sposobność wilkom wysłuchania, i zawietrzenia mieysc niebezpiecznych, oraz dozwolą wszystkim uniknąć spotkania się z strzelcem, a tém samém bez naymnieyszego uszkodzenia wykraść się w odległe ustronie. Niedokładność polowania tego, zaradza się polowaniem, za pomocą Obław (o którém niżéy).

Do polowania z psami, należy ieszcze uszczucie wilka psami (par force); tudzież uszczucie wypędzonego wilka w pola przyuczonemi do tego chartami, które dopóty wilka ścigaią, dopóki go niedoydą i nierozciągną.

3. *O polowaniu za pomocą obławy.*

Polowanie z Obławą zasadza się na tém, aby mieysce w którém wilki znayduią się, częścią przez strzelców uzbroionych, częścią zaś ludźmi, obławnikami, opatrzonych w kiie lub inne narzędzia, nieprzerwanym łańcuchem otoczone było; tak gęsto, aby wilk bez koniecznego spotkania się z człowiekiem, z koła obławy wykraść się nie mógł.

Wprzód nim polowanie z Obławą urządzoném zostanie, toż samo poprzednicze przygotowanie, zastosowawszy się do pory czasu uskutecznić należy, o którém wyżéy przy polowaniu z psami była mowa, a to w zamiarze, aby polowanie z obławą niebyło bezskuteczném.

Polowanie samo z obławą odbywa się następuiącym sposobem: rozstawić należy strzelców tak iak się wyżéy rzekło, pod wiatr, unikaiąc ile możności ostrych i prostych kątów, niemniéy prostéy linii, naylepiéy iest urządzić stanowisko strzelców w kierunku łuku, większego lub mnieyszego koła, a to stosownie do położenia lasu, iżby ścieszki, drogi i mieysce wagi zwierza, dostatecznie obsadzonemi były; od obudwóch końców linii rozstawionych strzelców, rozciągnąć należy liniią obławnikami, nienadto od siebie odległemi, tak aby strzelcy z obławnikami nieprzerwanym łańcuchem, mieysce legowiska wilków, otaczali i zamknęli. Co uskuteczniwszy, urządzaiący obławę daie znak odgłosem trąby o rozpoczęciu się polowania. Po utrzymaniu znaku tego, obławnicy na przeciwnéy linii strzelców rozstawieni, natychmiast wolnym krokiem ku strzelcom i w pórządku, nieskupiaiąc się i nierobiąc między sobą znacznych podziałów wolnych, daiących łatwą sposobność wilkom do wyiścia z koła obławy, posuwać się powinni, płosząc ciągle wilków nakrzykiwaniem lub uderzaniem kiia w drzewa, około których znaydować się będą. W ogóle obławnicy, a szczególniéy po bokach w bliskości strzelców rozstawieni, iak naypilniéy uważać i starać się powinni: zwrócić wilka w ostęp na strzelców, skoro go tylko uyrzą. Spłoszone tym sposobem wilki, i ściśnięte coraz w mnieysze koło, przymuszone zostaną przedzierać się przez linią strzelców spokoynie oczekuiących, którzy wystrzałami nie przepuszczaiąc po za siebie wilka, położyć go powinni.

W ogólności przy urządzeniu polowania z obławą, szczególnieyszą uwagę mieć należy:

Aby koło obławy nie było za nadto małém, lecz do położenia lasu, legowiska i dogodnych stanowisk zastosowaném.

Aby dostateczna liczba wprawnych strzelców, i obławników znaydowała się, dla uformowania nieprzerwanego łańcucha.

Iżby przy rozstawianiu strzelców i obławników, naywiększa cichość i spokoyność panowała.

Iżby obławnicy w porządku nieprzerwanym posuwali się, nakoniec,

Aby strzelcy nieschodzili z stanowiska, spokoynie się na nim zachowali, i zręcznemi wystrzałami zbliżonego wilka dobrze ugodzić starali się.

Przy polowaniu takowém z obławą, użytemi bydź mogą razem psy gończe, pokurcze i kondle wprawne, celem doyścia i rozciągnięcia wilka w ostępie, lub też

spiesznego wypędzenia go na liniią strzélców, zapuszczanie psów uskutecznić należy tak, iak wyżéy opisano.

Widoczną iest rzeczą, że polowanie z obławą iest lepszém, skuteczniéyszém i zamiarowi wytępienia wilków więcéy odpowiadaiącém, aniżeli polowanie z samemi psami. Że zaś zasadza się szczególniéy na zręczném ubiciu wilków wystrzałami z broni; przeto tę niedokładność temu polowaniu przypisać należy, iż skoro strzelcy mniéy do zręcznego i przytomnego strzelania przyzwyczaieni, zaymą stanowiska, przez gorące i nietrafne strzały (co się często zdarza) nieugodziwszy wilka, dozwolą temuż przedrzeć się przez liniią i nieuszkodzonego wilka wypuszczaią na wolność; niedokładności téy zapobiedz można, urządzaiąc polowanie z sieciami i obławą razem, o którém następuie mowa.

3. *O polowaniu z sieciami.*

Polowanie z sieciami które koniecznie z obławą połączoném bydź musi, zasadza się na tém, aby mieysce w którém wilki znayduią się, częścią sieciami i strzelcami, częścią obławnikami otoczoném było, tak, iżby wilki w ostępie ukryte, za pomocą obławy do sieci napędzonemi, uwikłane zaś w sieciach, albo przez ludzi oszczepami lub drągami, lub też wystrzałami przez strzelców, ubitemi bydź mogły.

Do polowania tego używaią się obierze, to iest: siecie czyli parkany, tudzież straszydła.

Obierze do polowania używane, wiążą się na kształt sieci do łapania ryb z mocnych i grubych postronków konopnych, lub z łyka lipowego iako też wiązowego, w oka mnieysze lub większe, wysokości 6 do 9 stóp sieć mieć powinna, u wierzchu i spodu sieci, gruby i mocny postronek wzdłuż przywiązać należy.

Obierze wiązane z cieńszych postronków i w mnieysze oka do obstawienia drobnieyszego zwierza, zowią się sieciami; wiązane zaś z grubszych postronków i w większe oka, tudzież z grubego płótna służące do polowania na grubego zwierza, noszą nazwisko parkanów.

Obierze są dwoiakiego gatunku, to iest: przezroczyste i ciemne.

Przezroczyste składaią się z samych postronków w oka wiązanych.

Ciemne czyli poły robią się z grubego płótna, które u wierzchu opatrzone są postronkami w kratkę do płótna utwierdzonemi, dla łatwego rozciągnięcia i posuwania się płótna podług potrzeby, na grubszym postronku, wzdłuż płótna u wierzchu będącym.

Oprócz wyżéy wyszczególnionych sieci i parkanów, tak dla łatwieyszego ob-

sławienia odstępu rozległego, iako też dla uniknienia potrzeby zbierania do polowania znacznéy liczby obławników, używaią się straszydła.

Straczydła te są podwóyne, to iest: piórowe i płócienne.

Straszydła piórowe składaią się z długiego mocnego postronka do którego w odległości 10 do 12 cali przywięzuie się po dwa, lub trzy piór białych dużych gęsich, tak aby z łatwością od wiatru poruszanemi bydź mogły.

Straszydła płócienne składaią się z długiego postronka, do którego w odległości dwóch stóp, przywięzuią się na sznurkach kawałki płótna białego, lub podług upodobania pomalowanego $\frac{3}{4}$ łokcia w kwadrat trzymaiące.

Tak siecie, parkany iako też i straszydła, rozstawiaią się na widełkach mocnych w ziemię utwierdzonych, Pierwsze i drugie służą do przytrzymania, zawikłania, lub żywcem złapania zwierza, — trzecie zaś posługuią do odstraszenia zwierza, aby z koła obławy niewyszedł, i do sieci wpędzonym bydź mógł.

Wprzód nim polowanie z obierzami urządzoném zostanie, aby niebyło bezskuteczném, należy dla przekonania się o zwierzu i mieyscu pobytu, dopełnić poprzednicze przygotowanie, (o którém wyżéy). Samo zaś polowanie z obierzami odbywa się w następuiący sposób: rozstawić należy obierze, utwierdzaiąc ie na widełkach mocnych, w kierunku, iaki za naydogodnieyszy położenie odstępu wskaże, a to szczególniéy w mieyscu wagi zwierza. Za sieciami lub parkanami rozstawiaią się strzelcy ukrycie o 20 kroków na przemian z ludźmi opatrzonemi w oszczepy lub drągi, od obudwóch końców sieci stawiaią się straszydła, daléy obławnicy zamykaią ostęp, urządzaiący polowanie, gdy wszystko iest w pogotowiu i należytym porządku, daie znak odgłosem trąby, poczém obława postępuie ku sieciom zachowuiąc porządek, iaki wyżéy iest przepisany. Tym sposobem wilki przymuszonemi zostaną do zbliżenia się do sieci, lub przedzieraiąc się przez sieć do zawikłania się w niéy, gdzie od strzelców wystrzałami, lub ludzi oszczepami i drągami ubitemi zostaną.

W ogólności przy urządzeniu polowania z sieciami, też same uwagi zachować należy, o których wyżéy przy polowaniu z obławą była mowa, do polowania tego rownież psy użytemi bydź mogą.

Niepodpada żadnéy wątpliwości, że polowanie z sieciami, pomimo iż iest kosztowném, skoro tylko przez ludzi z myślistwem dobrze obeznanych iest urządzoném i wykonaném, do zamiaru wytępienia wilków iest naydogodnieyszém, albowiem tym sposobem wszystkie wilki w ostępie znayduiące się wyginąć muszą.

Dokończenie w **DODA-**

DODATEK DO NUMERU 168.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 8 Grudnia 1834 r.

(*Dokończenie przepisów wytępienia wilków.*)

Czas do polowania trzema wyżéy wymienionemi gatunkami, naydogodnieyszy iest w miesiącach: Październiku, Listopadzie, Grudniu i Styczniu, kiedy wilki naywięcéy przebywaią w lasach. Maiąc zaś zamiar wytępienia tego szkodliwego zwierza, należy nieopuszczać żadnéy dogodnéy do tego pory, a szczególniéy gdy młode wilki są ieszcze małemi, w tym celu, aby tak stare ubitemi, iako też młode wybranemi z gniazda, lub téż wystrzelanemi bydź mogły.

4. *O ubiciu wilka na wybraném stanowisku.*

Wyszukawszy i wybrawszy takie mieysce, którém wilki przechodzić zwykli, ukrywszy się w niém spokoynie, oczekiwać trzeba wilka, a skoro nadeydzie zá zbliżeniem się iego na mętę strzału, ubić go należy.

Polowanie tego gatunku z powodu trudnego wybrania mieysca do niezawodnego spotkania się z wilkiem, iest niepewném, i często oczekiwanie stanie się nadaremném — Polowanie to będzie skutecznieyszém w porze zimowéy, kiedy wyszukanie pożywienia dla wilków iest trudném, przez zwabienie bądź ustami, bądź téż wabikiem na zaiąca, lub téż udaniem głosu barana, albo téż prosiaka; dogodną będzie rzeczą dla przyspieszenia zbliżenia się wilka do stanowiska, mieć przy sobie w lesie barana lub prosiaka, przymuszaiąc go do odezwania się. — Wilk głodny na głos ten zbliży się i ubitym bydź może.

5. *O ubiciu wilków przez podeyście lub podsunięcie się.*

Rodzay tego polowania naydogodniéy iest przedsięwziąść, wyśledziwszy gniazdo wilków młodych, kiedy szczenięta są ieszcze małemi, to iest w trzy lub cztery tygodnie po oszczenieniu się wilczycy. Jeżeli stara wilczyca z łatwością da się

podeyść, ubić ią, a młode szczenięta wybrać należy, ieżeli wilczyca znaydować się nie będzie, lub spłoszona ucieknie od gniazda, młode szczenięta zabrać i po zabiiać, zostawiwszy iedno, które za tylne łapy żywcem blizko gniazda u drzewa powiesić trzeba, i ukrycie czatować na zbliżenie się staréy wilczycy, która na skamlanie i głos swego szczenięcia, niebawnie wróci. Polowanie to wymaga odwagi i zręczności, albowiem stara wilczyca częstokroć młodych szczeniąt bronić zapalczywie zwykła.

6. *O ubiciu wilka z budy czyli przysady przy ponęcie.*

Polowanie to iest naypowszechnieyszém, i prawie każdemu znaiomém, niewymaga więc obszernego opisywania, zasadza się iedynie, na spokoyném ukryciu się, i czatowaniu człowieka w budzie lub przysadzie, strzelbą dobrze nabitą opatrzonego, który zanęconego wprzód i zbliżonego wilka do ścierwa niedaleko od przysady wywleczonego, ubić powinien. Naydogodniéy iest czatować tym sposobem na wilka zimową porą, w czasie oświecanych od xiężyca nocy, kiedy wilk głodny troskliwie wyszukuie pożywienia. Przysady do czatowania mogą bydź robione, w lasach, polach, ogrodach, w blizkości domów, obór, owczarń, chlewów. Czatuiąc na zbliżenie się wilka do ścierwa, należy mieć wszystko w pogotowiu, to iest: strzelbę nabitą i do ścierwa nakierowaną tak, aby za zbliżeniem się wilka, bez naymnieyszego szelestu wystrzał natychmiast mógł nastąpić. Wilk bowiem obdarzony z natury szczególniéy mocnym organem słuchu, i ostrożny, raz odstraszony niespokoyném zachowaniem się strzelca, nie łatwo i nie prępko do ścierwa wróci, a tém samém oczekiwanie stanie się bezskutecznéin. Sposób ten nayłatwieyszy, nayprościéyszy i niekosztowny, w każdém prawie mieyscu wykonać się daiący, winien zwrócić uwagę mieszkańców wsiów i miasteczek, którzy tak dla własnego iako też ogólnego dla całego kraiu dobra, wytępiaiąc tym sposobem szkodliwe wilki, znakomitą i niezaprzeczoną przysługę uczynią.

B. *Łapanie wilków.*

Łapanie wilków w ogólności polega na sposobach mechanicznych, za pomocą których zwierz ponętami zwabiony, wolność, lub życie utraca.

Do sposobów łapania wilków należą:

1. *Doły i ogrodzenia wilcze.*

2. *Żelaza.*
3. *Samostrzały.*

1. *O dołach, i ogrodzeniach wilczych.*

a, Wilcze doły kopią się w lesie w mieyscach dogodnie wybranych. Dół wilczy powinien mieć 12 stóp długości, i tyleż szerokości; wysokości czyli głębokości 12 do 14 stóp, ściany prostopadłe gładkie, a lepiey iesze gdy wycembrowane. W srodku zakopuie się słup gładki długości 14 do 16 stóp maiący, na wierzchu tego utwierdza się koło lub denko, na którém przywiązać należy żywcem barana, prosiaka, kaczkę, lub też ścierwo albo wnętrzności bydlęce. Dół zaś sam u wierzchu w koło denka przykryć potrzeba cienkiém długim chrustem na którym dobrze iest rozesłać na krzyż cienko słomy, potrząsnąć ią mchem lub śniegiem. Maiąc to w pogotowiu dla łatwieyszego i prędszego sprowadzenia wilka do dału, trzeba zrobić powłokę, to iest: włóczy się po lesie ścierwo, lub wnętrzności bydlęce, zmierzaiąc zawsze ku dołowi. Wilk przynęcony powłoką, skoro zechce porwać ponętę, wpadnie w dół.

Wilczy dół może bydź również skutecznie urządzony, ieżeli na słupie w środku dołu, ogrodzoném zostanie płotem chrustowym mieysce, w którym owca lub prosiak ukryty, zwabi wilka.

Doły wilcze okrągłe bardzo są dogodnemi do złapania wilka, skoro będą na samym brzegu ogrodzone płotkami 4 do 5 stóp wysokiemi we dwa rzędy, tak wązko, aby owce lub prosięta mogły tylko w koło bez nawracania się biegać. Wilk w chęci złapania prosiaka, nie mogąc się dostać do niego, przeskoczy płotki i w dół zapadnie. Dla zapobieżenia różnym wypadkom nieszczęśliwym, doły wilcze należy kopać w mieyscach takich, któremi ludzie niechodzą, ani przeieżdżaią, lub też postawić trzeba znaki ostrzegaiące; z tego powodu naylepszy i naydogodnieyszy będzie dół niskiemi dwoma płotkami ogrodzony, który służy nietylko do łatwego złapanie wilka, lecz razem iest tamą i zaradza, aby żaden nieszczęśliwy wypadek nie miał mieysca.

b, Wilcze ogrodzenia. Nayprościeysze założenie wilczego ogrodzenia uskutecznia się następuiącym sposóbem: wybiera się w lesie mieysce dogodne krzakami zarosłe, mniey więcéy pół morga obszerności maiące, które małego dotyka się pagórka. Pagórek ten okopać tak należy, aby formował prostopadłą ścianę gładką od 9 do

10 stóp wysokości. Mieysce całe ogradza się w koło między gęstemi krzakami, parkanem teyże samey wysokości tak, aby parkan z obydwóch stron dotykał się ściany pagórka, w ogrodzeniu samém zwleka się ścierwo różne, które wilk zawietrzywszy, wskoczy, a na powrót wyiśdź ani wyskoczyć niebędzie mógł. Sposób ten łapania udać się tylko może w czasie tęgich mrozów, i trudnego dla wilków pożywienia, użytecznym iest z tego względu, iż kilku razem wilków złapać można.

Inny sposób łapania wilków za pomocą drzwi zapadaiących, urządza się iak następuie: obrawszy w lesie dogodne mieysce, należy go oparkanić iak wyżéy. Przy weyściu do ogrodzenia wkopuią sią mocno w ziemię w odległości 5 do 6 stóp, dwa wysokie słupy tak, aby drzwi w wyciętych fugach tychże słupów, z łatwością do wysokości 6 lub 7 stóp, za pomocą sznura przez blok w krzyżownicy u góry utwierdzony, przeciągnionego, podnosić się dały, i na powrót własnym ciężarem zapadać szybko mogły, podniesienie i zapadnięcie w czasie potrzeby drzwi, wykonywa się za pomocą oddzielnéy machyny nader prostéy. Machina ta składa się:

Z dwóch od 3 do 4 stóp wysokich słupów w ziemię mocno w odległości mniéy więcéy, 6 kroków od weyścia, czyli drzwi zapadaiących wkopanych, a u góry na samém wierzchu krzyżownicą związanych.

Z walca utwierdzonego w środku tychże słupów, za pomocą żelaznych sworników i okucia złatwością obracać się daiącego.

Z kółka drewnianego lub żelaznego w środku walca umocowanego.

Z podpórki z drzewa twardego, na obydwóch końcach gładko śpiczasto zaokrąglonéy, nakoniec

Z kręgu drewnianego twardego i gładkiego w ziemi utwierdzonego. Maiąc to wszystko w pogotowiu, zawleka się do zagrodzenia ścierwo. Drzwi zapadaiące za pomocą sznura przez bloki w obydwóch krzyżownicach utwierdzone przpchodzącego, oraz walca na którym sznur okręconym będzie, podnoszą się, robiąc wolne do ogrodzenia dla wilka weyście; pomiędzy kółkiem przy walcu będącym a kręgiem w ziemi utwierdzonym, stawia się podpórka tak, aby z łatwością, za pomocą sznurka do teyże, i ścierwa przywiązanego poruszoną bydź mogła. Wilk poruszywszy ścierwo, poruszy podpórkę, a tém samém drzwi własnym ciężarem zapadną, i wyiście wilkowi z zagrodzenia zatamuią.

Ogrodzenie wilcze skutecznie urządzoném bydź może w nastepuiący sposób: ogrodzić nalaży mieysce w koło 12 do 16 stóp średnicy trzymaiące, dwoma płota-

mi lub palisadami 8 do 9 stóp wysokiemi tak, aby pomiędzy płotami temi naywięcéy było odległości, iak cali 15 to iest: aby wilk na mieyscu wykręcić się niemógł. Zewnętrzna palisada powinna mieć drzwi tak urządzone, aby same do środka, to iest do wewnętrznéy palisady otwierały się, i zawsze otwarte stały. W środek zagrodzenia, puszczaią się owce lub kilka sztuk trzody chlewnéy Wilk chciwy do złapania łupu, weydzie otwartemi drzwiami, a widząc przed sobą drugą tamuiącą mu przeyście palisadę, posuwać się będzie ścieszką między palisadami i przyidzie do drzwi, które przyciskuiąc z łatwością zamknie, i znowu na tęż samą ścieszkę weydzie, a tak w koło obchodzić musi, aż dopóki zabitym niezostanie. Dobrze iest obydwie palisady przy ziemi na 2 do 3 stóp przegrodzić chrustem wierzbowym tak, aby grubsze końce chrustu wychodziły z ukosa na ścieszkę, i niedozwalały wilkowi cofać się.

Te i tym podobne sposoby łapania wilków za pomocą ogrodzeń, nie mogą bydź zupełnie zamiarowi odpowiadaiącemi, albowiem zasadzaią się iedynie na sprowadzeniu wilka do ponęty przez wązkie i ciasne mieysce; wilk z natury będąc ostrożnym nie łatwo złapać się daie, głód tylko dokuczaiący w czasie trudnego wyszukania pożywienia, zmusza go zbliżyć się do niebezpiecznéy ponęty, w innym zaś czasie zasadzki te nie łatwo się udaią, z tych powodów L. G. Hartig Naczelny Nadleśny Królestwa Pruskiego, wynalazł nowy sposób zakładania ogrodzeń na wilki i lisy, w których szkodliwe te zwierzęta, znaczny maiąc otwór do weyścia; stucznie za pomocą ukrytéy machiny zamykaiącéy się, z łatwością i w każdym czasie złapać się daią.

2. *O żelazach.*

Z pomiędzy różnych gatunków żelaz, które do łapania wilków są użytecznemi, nadmieniamy tu o tych tylko, iakie powszechnie używaią się, to iest:

a, O Hakach (Angeleisen).

b, O żelazie szyiowém (Berlinereisen, Schwanhalseisen).

c, O żelazie talerzowém (Tellereisen).

a Haki. — Gatunek żelaza tego iest narzędziem przy którém umocowane są haki na sprężynach tak, iż za poruszeniem naymnieyszém ścierwa, sprężyny spuszczone przymuszaią haki do raptownego rozszerzenia się i przebicia pyska. Narzędzie może bydź z dwóch lub trzech haków złożone. Zastawia się, przywięzuiąc go u mocnéy gałęzi drzewa. Przed zastawieniem, należy wprzód powłoką i przywią-

zanemi w tém samém mieyscu wnętrznościami bydlęcemi wilka zanęcić, aby bez obawy zastawione żelazo, na którém ścierwo znaydować się powinno, uchwycił.

b, Zelazo szyiowe składa się z dwóch mocnych żelaznych do półkola zbliżonych łuków, które za pomocą sprężyny otwierać i raptownie zamykać się mogą; skoro tylko ponęta w mieyscu utwierdzona poruszoną zostanie. Wprzód nim żelazo zastawionem zostanie, należy przynęcić wilka ścierwem i powloką do mieysca. Zastawia się na ziemi wycinaiąc murawę w formie żelaza, tak, aby sprężyna ku północy nakierowaną była, przytrząsa się ziemią i mchem; w koło żelaza i po ścieszce do żelazaza prowadzącéy, rozsypuią się plewy, sieczka, mrowisko; tu i owdzie porzuca się końskie łayno, zastawione żelazo umacnia się łańcuchem do drzewa, aby złapany wilk za szyię, niemógł się z żelazem oddalić. Na ponętę do żelaza tego, używa się wątroba z sarny, lub świeżo zabity gołąb, lub też kawałek zwierzyny świeżéy, która to ponęta opieczoną bydź powinna.

c, Zelazo talerzowe składa z dwóch podobnychże iak wyżéy łuków żelaznych, w samych brzegach wewnętrznego ich składu zębami ostremi, iedne w drugie zachodzącemi opatrzonych, które za pomocą dwóch sprężyn otwierać i zamykać się mogą, skoro tylko talerz w środku na tychże sprężynach utwierdzony, dotknięty zostanie. Jedno lub kilka żelaz takowych zastawiaią się około słupa 3 do 4 stóp wysokiego, na którym bydlęce wnętrzności lub żywa kaczka iest powieszoną; samo zaś żelazo i mieysce w którym się stawia, niemniéy ścieszki czyli wchody potrząsaią się tak iak wyżéy nadmieniono. Oprócz tego wchody do żelaza, obstawić należy cierniami gęsto tak, aby wilk zbliżaiąc się do ponęty, koniecznie na talerz wstąpić był przymuszonym. Zelaza te również łańcuchami do drzewa umocnić potrzeba. Ten gatunek talerzowych żelaz powszechnie iest mnieyszym od poprzedniczych żelaz szyiowych, i używa się bardziéy do łapania lisów niż wilków.

W ogólności co do żelaz tak szyiowych iako i talerzowych nadmienić wypada, iż utrzymanie ich w czystości, szczególniéy kiedy zastawiaią się, iest koniecznie potrzebném, niemniéy, iż żelaza te witerunkiem, to iest massą uformowaną z przesmażonego anyżu w smalcu gęsim, przy dodaniu wosku, kamfory i pączków sosnowych, smarowanemi bydź powinny.

3. *O samostrzałach.*

Samostrzał na wilka urządza się w ten sposób: utwierdzić i umocnić należy strzelbę, grubym szrótém lub lotkami mocno nabitą, w lesie, na podstawie tak, aby

kierunek wystrzału zmierzał iak nayakuratniéy cokolwiek po nad ścierwo, w stosownéy odległości od strzelby położone. W czasie zastawiania samostrzału odwodzi się strzelba i do cyngla oraz ścierwa przywiązuie się sznurek tak, aby za poruszeniem naymnieyszém ścierwa, nastąpił wystrzał. Samostrzał taki należy bardziéy do sposobów ubicia wilka, aniżeli złapania. Przy zastawianiu samostrzału szczególnieyszą mieć uwagę należy na wybór mieysca, ażeby niewynikło iakowe nieszczęście. Naydogodniéy iest zastawiać samostrzały w lesie o podal od dróg i ścieszek, na mieyscach któremi ludzie lub bydlęta przechodzić niezwykli. Jeżeli mieysca zupełnie bezpiecznego do zastawienia samostrzału niebędzie, lepiéy niestawiać go. —

C. *O zatruciu wilków.*

Wytępienie wilków trucizną, należy do tych wytępienia sposobów, które w ogólności nayłatwiéy i nayskuteczniéy użytemi bydź mogą.

W późnéy Jesieni i w zimie naydogodniéy iest zatrucie dla wilków przyrządzać w następuiący sposób: z zabitego, lub zdechłego bydlęcia lub barana, obciąga się skóra, i mięso czyli ścierwo w różnych nadrzyna się mieyscach, w których sypie się trucizna z utłuczonego na proch wroniego oka (Nux Vomica) z arszenikiem pomięszanego. Tymże proszkiem posypuią się również wnętrzności bydlęce. Wronie oko do zatrucia użyte, lepiéy iest drobno utrzyć na tarce, a niżeli raptownie ususzone utłuc, albowiem nietyle utraca mocy. Przygotowawszy, tym sposobem ścierwo, powlec go należy skórą, obszyć, i zakopać na 24 godzin w gnóy suchy koński, aby trucizna przeięła ścierwo, oraz aby zwierz zawietrzyć niemógł tego przygotowania ręką ludzką zdziałanego. Wyimuiąc ścierwo z gnoiu, trzeba mieć ostrożność i niedotykać się go rękami lecz widłami. Wywozi się do lasu na mieysce którém wilki przechodzić się zwykli. Zatrute ścierwo w iesieni i zimie kładzie się na ziemi; w lecie zaś należy go zakopać na pół łokcia w ziemię, i lekko przysypać ziemią lub liściami, aby zachować go od prędkiego zepsucia.

Wilki tym sposobem otrute, po pożarciu ścierwa, padaią zwyczaynie niedaleko, a czasem o 100 tylko kroków od ścierwa. Przekonawszy się, że wilk lub lis poruszył zatrute ścierwo; należy go dochodzić tropem szczególniéy po śniegu, gdzie znaleziony będzie lub nieżywym, lub tak słabym, iż z łatwością dobitym bydź może. —

Ponieważ psy, i wszystkie inne ślepo rodzące się zwierzęta, pożarłszy tym spo-

sobem przyrządzone ścierwo, otruią się i zdechną; przeto należy zachować osrożność i zamykać psy w czasie, kiedy w blizkości zatrute ścierwo iest położoném, dopóty do póki przez wilków lub lisów pożartém niezostanie."

Kommissya Woiewódzka wzywa Obywateli, Mieszkańców i Lubowników polowania, szczególniéy okolic, gdzie wilki naywięcéy są zagęszczonemi, aby z podanych sposobów korzystali, do czego nawet podwyższoną nagrodą za ubicie wilka zachęconemi bydź winni. Zachować iednak należy przy łapaniu i zatruwaniu wilków wszelką przezorność i ostrożność, aby z tąd ludzie i zwierzęta domowe na uszczerbek narażane nie były.

W iaki sposób pobór opłaty od posiadaiących pozwolenia na utrzymywanie broni palnéy, oraz wypłaty nagród za ubicie wilków uskuteczniać się będą, Kommissya Woiewódzka późnieyszém zawiadomi ogłoszeniem.

Wrazie okazania się w iakiéy okolicy większéy massy wilków, tak iżby ku ich wytępieniu obławę nakazać potrzeba wymagała, właściwy Wóyt, Prezydent lub Burmistrz o téy potrzebie ma donieść Kommissarzowi Obwodu, przy dołączeniu wywodu słownego z zaszłych wydarzeń lub dostrzeżeń, a ten wezwać o pomoc naybliższy oddział konsystuiącego Woyska, lub w braku onego, donieść Kommissyi Woiewódzkiéy, dla porozumienia się z Naczelnikiem Woiennym, i oznaczenia dnia i sposobu odbycia obławy.

w Warszawie dnia 25 Listopada 1834 roku.

Członek Rady Stanu, Prezes

Franciszek Hr: Potocki. *Dziewanowski, S. J.*

Nro $\frac{56081}{23014}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W skutku odezwy Kommissyi Woiewództwa Płockiego z daty 15 Lipca r. b. Nro $\frac{44702}{4353}$. Kommissya Woiewódzka zaleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, aby z teraźnieyszego pobytu i zamieszkania Katarzyny z Sułkowskich Krakowskiéy, w Gminie Administracyi swéy ściste śledztwo dopełnili, i o skutku onego rapporta Kommissarzom Obwodów właściwych wciągu dni 30. pod surową odpowiedzialnością niezawodnie złożyli. — Kommissarze zaś Obwodowi od oznaczonego dopiero terminu, w ciągu dni 10. rapporta Kommissyi Woiwódzkiéy nadesłać są obowiązani. —

w Warszawie dnia 7 Października 1834 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

w Z. Ziemiecki. *Maliszewski, Z. S. J.*

DODATEK DRU-

DODATEK DRUGI DO NUMERU 168.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 8 Grudnia 1834 roku.

Nro $\frac{68921}{3868}$. — Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaie do powszechnéy wiadomości Dozorów Bożniczych i wszystkich starozakonnych, że Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, rozwiązuiąc ostatecznie czynione do Niey przedstawienia, względem dozwolenia stawiania po Miastach słupków, z rozwieszaniem na nich drucianych łańcuszków, któreby zastępywały mieysce rozciąganych dawniéy na żerdziach nad domami starozakonnych sznurów, przez Reskrypt swóy z dnia 9 Września r. b. Nro $\frac{4675}{20521}$. wyrzekła, że pomienione słupki z łańcuszkami, gdy przedstawiaią po Miastach szpecący widok, i prowadzą do nieporządku, z mocy urządzeń Policyinych usunięte bydź maią. —

Prezydenci i Burmistrze zatém tych Miast, w którychby słupki z łańcuszkami lub sznurkami na teraz istniały, maią takowe natychmiast poznosić, i czuwać, ażeby więcéy odtąd mieysca niemiały; czego Adjunkci Dozorcy Miast przy obiazdach peryodycznych i Kommissarze Obwodowi z Urzędu dopilnować są obowiązani.

w Warszawie dnia 4 Września 1834 roku.

Członek Rady Stanu, Prezes,

w Z. Ziemiecki. *Maliszewski, Z. S. J.*

Nro $\frac{84774}{7977}$. — Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaie do publicznéy wiadomości, iż w dniu 21 Grudnia o godzinie 10 z rana, w Biórze Kommissarza Obwodu Warszawskiego w Warszawie, odbywać się będzie głośna in minus licytacya na entrepryzę reperacyi Kościoła parafialnego Katolickiego

w mieście Warce, która to licytacya od summy Złp: 6494. gr. 5. anszlagiem przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego zatwierdzonym, wyrachowanéy, zacznie się. Każdy zatém chęć maiący podięcia się takowéy entrepryzy w mieyscu i czasie wyżéy wskazanym, zaopatrzywszy się w vadium $\frac{1}{10}$ części summy anszlagowéy wyrównywaiące, czyli kwotę Złp: 699. gr. 14. zgłosić się zechce, gdzie zarazem anszlag kosztów i warunki będzie mógł przeyrzeć.

Nadmienia przytém Kommissya Woiewódzka, że starozakonni do powyżéy ogłoszonéy licytacyi, stosownie do reskryptu byłéy Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego z dnia 5 Grudnia 1822 r. Nro $\frac{11480}{2731}$ przypuszczonemi bydź nie mogą. —

w Warszawie dnia 24 Listopada 1834 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

Franciszek Hr: Potocki. *Dziewanowski, S. J.*

Nro $\frac{84200}{7934}$. = Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaie do publicznéy wiadomości, iż w dniu 22 Grudnia r. b. o godzinie 10 zrana, w Biórze Kommissarza Obwodu Łęczyckiego w Mieście Łęczycy, odbywać się będzie głośna in minus licytacya na entrepryzę reperacyi Kościoła parafialnego Katolickiego, we wsi Sobotce, któréy koszt anszlagiem przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego zatwierdzonym, summę Złp: 1893. gr. 17. wynosi. Każdy zatém chęć podięcia się takowéy entrepryzy maiący, po poprzedniém zaopatrzeniu się w vadium $\frac{1}{10}$ części summy anszlagowéy wyrównywaiące, czyli kwotę Złp: 189. gr. 8. w mieyscu i czasie wyżéy wskazanym zgłosić się zechce, gdzie zarazem anszlag kosztów i warunki licytacyine będzie mógł przeyrzeć.

Nadmienia przytém Kommissya Woiewódzka, że starozakonni do powyżéy ogłoszonéy licytacyi stosownie do reskryptu byłéy Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego z dnia 5 Grudnia 1822 r. Nro $\frac{11480}{2731}$. przypuszczonemi bydź nie mogą. —

w Warszawie dnia 26 Listopada 1834 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

Franciszek Hr. Potocki. *Dziewanowski, S. J.*

Nro $\frac{73814}{30398}$. — Wydział Skarbowy, Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaie do wiadomości osób interessowanych, że stosownie do reskryptu Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z dnia 4 Lipca 1834 r. Nro 51,165. w skutku wyroku Sądu Administracyinego I. Instancyi Woiewództwa tuteyszego w dniu 1 Lutego 1834 r. zapadłego; 24 włościan wsi Jeruzal od opłaty podatku szarwarkowego za rok 1831. w ogóle Złp: 144. w szczególe:

24 Włościanom wsi Jeruzal:

Szarwarku z roku 1831. rat 2 . . . w summie Złp: 144.

uwalniaiącego; Kommissya Woiewódzka po przekonaniu się z świadectwa Kassy Obwodu Stanisławowskiego daty 1 Sierpnia 1834 r. że włościanie wyż rzeczeni alewiowany im podatek z właściwego roku 1831. do Kassy zapłacili, wydała w dniu dzisieyszym Kassie Obwodu Stanisławowskiego upoważnienie, aby kwotę iak wyż wyrażono Złp: 144. natychmiast kontrybuentom w gotowiźnie za ich kwitami wypłaciła.

w Warszawie dnia 17 Października 1834 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,
w Z. Ziemiecki.

S. J. w Z. Maliszewski.

Nro $\frac{54757}{22509}$. — Wydział Skarbowy, Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Franciszek Bieliński, dożywotni posiadacz Starostwa Osieck w Woiewództwie Podlaskiém położonego, zadłużył się Skarbowi Publicznemu Złp: 12,702. gr. 8. Kommissya Woiewódzka zatém na skutek odezwy Kommissyi Woiewództwa Podlaskiego, poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, aby w obrębach Administracyi swéy zarządzili śledztwo funduszów i pobytu sukcessorów tegoż Franciszka Bielińskiego, mianowicie iednego z nich Augusta Bielińskiego, i o skutku takowego właściwemu Kommissarzowi Obwodu naydaléy w dniach 30 zdali rapporta.

Niezdanie zaś rapportu w oznaczonym terminie, uważano będzie, że śledtwo stało się bez skuteczném. Przytém ostrzega Kommissya Woiewódzka, że ieżeliby się póżniéy w któréy Gminie wykryć miały fundusze lub pobyt poszukiwanych Sukces-

216*

sorów Franciszka Bielińskiego, na tenczas właściwy Wóyt Gminy, Burmistrz lub Prezydent Miasta, do wynagrodzenia szkód komu bądź zrządzonych, pociągniętym zostanie.

w Warszawie dnia 4 Listopada 1834 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

w Z. Ziemiecki. *Maliszewski, Za S. J.*

Nro $\frac{73814}{30598}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaie do wiadomości osób interessowanych, że stosownie do reskryptu Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z dnia 4 Lipca 1834. Nro 43,424. w skutku wyroku Sądu Administracyinego Iszéy Instancyi Województwa tuteyszego w dniu 25 Stycznia 1834. zapadłego: 18 osadników gruntowych wsi Jeruzal, od opłaty podatków Kontyngensu Liwerunkowego i Podymnego zwyczaynego za rok 1833. w ogóle Złp: 388. gr. 6. w szczególe:

Kontyngensu z roku 1833. rat 2. . . . w summie Złp; 280. gr. 6.

Podymnego z roku 1833. rat 2. . . . w summie Złp: 108.

uwalniaiącego; Kommissya Woiewódzka po przekonaniu się z świadectwa Kassy Obwodu Stanisławowskiego daty 1 Sierpnia 1834 roku, że włościanie wyż rzeczeni, allewiowany im podatek z właściwego roku 1833. do Kassy zapłacili; wydała w dniu dzisieyszym Kassie Obwodu Stanisławowskiego upoważnienie, aby kwotę iak wyż wyrażono Złp: 388. gr. 6. natychmiast kontrybuentom w gotowiźnie za ich kwitami wypłaciła, —

w Warszawie dnia 17 Października 1834 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

w Z. Ziemiecki. *S. J. w Z. Maliszewski.*

Nro $\frac{73814}{30598}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaie do wiadomości osób interessowanych, że stosownie do reskryptu Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z dnia 4 Lipca 1834 r. Nro 42,756. w skutku wyroku Sądu Administracyinego Iszéy Instancyi Województwa tuteyszego, w dniu 1

Lutego 1834 roku zapadłego; 24 włościan wsi Jeruzal, od opłaty podatków Kontyngensu liwerunkowego i Podymnego za rok 1831. w ogóle Złp: 517. gr. 18. w szczególe:

Kontyngensu z roku 1831. rat 2. . . . w summie Złp: 373. gr. 18.

Podymnego z roku 1831. rat 2. . . . w summie Złp: 144.

uwalniaiącego; Kommissya Woiewódzka po przekonaniu się z świadectwa Kassy Obwodu Stanisławowskiego, daty 1 Sierpnia 1834 r. iż włościanie wyż rzeczeni, allewiowany im podatek z właściwego roku 1831. do Kassy zapłacili; wydała w dniu dzisieyszym Kassie Obwodu Stanisławowskiego upoważnienie, aby kwotę iak wyż wyrażono Złp: 517. gr. 18. natychmiast Kontrybuentom w gotowiźnie za ich kwitami wypłaciła.

w Warszawie dnia 17 Października 1834 r.

Członek Rady Stanu, Prezes.

w Z. Ziemiecki. *Maliszewski, Z. S. J.*

Nro $\frac{73814}{30798}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaie do wiadomości osób interessowanych, że stosownie do reskryptu Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z dnia 4 Lipca 1834 r. Nro 51,167. w skutku wyroku Sądu Administracyinego Iszéy Instancyi Wdztwa tuteyszego w d. 25 Stycznia r. b. zapadłego; 18 osadnikom rolnym wsi Jeruzal, od opłaty podatku szarwarkowego za r. 1833. w ogóle Złp: 108. uwalniaiącego; Kommissya Wdzka po przekonaniu się z świadectwa Kassy Obwodu Stanisławowskiego daty 1 Sierpnia 1834 r. że włościanie wyż rzeczeni, allewiowany im podatek z właściwego roku 1833. do Kassy zapłacili; wydała w dniu dzisieyszym Kassie Obwodu Stanisławowskiego upoważnienie, aby kwotę iak wyż wyrażono Złp: 108. natychmiast Kontrybuentom w gotowiźnie za ich kwitami wypłaciła. —

w Warszawie dnia 17 Października 1834 r.

Członek Rady Stanu, Prezes

w Z. Ziemiecki. *S. J. w Z. Maliszewski.*

Listy gończe.

Sąd Policyi Poprawczéy Wydziału Radomskiego.

Wzywa wszelkie władze porządku w kraiu przestrzegaiące, ażeby na Barbarę Ogółową inaczéy także Ugułową zowiącą się, ostatecznie w Mieście Kozienicach Obwodzie

Radomskim, Woiewództwie Sandomierskim, z wyrobku życie utrzymuiącą, i ztamtąd zbiegłą, baczność zwracały, a wrazie uięcia, odstawić ią pod przyzwoitą strażą Sądowi naszemu zarządziły, —

Rysopis poszukiwanéy iest następuiący:

Barbara Ogółowa inaczéy Ugułowa, w mieście Warszawie zrodzona, lat 36 licząca, a wedle xiąg ludności lat 42 maiąca, iest wzrostu średniego, twarzy ściągłéy dziobatéy, nosa miernego, oczu siwych, włosów blond.

Radom dnia 21 Listopada 1834 r.

W. Kobyłecki.

Sąd Policyi Poprawczéy Wydziału Sandomierskiego.

Wzywa wszelkie władze tak Cywilne iak woyskowe, aby Woyciecha Sucharskiego o zbrodnią kradzieży oskarżonego, śledziły, i wrazie uięcia, pod strażą do Sądu tuteyszego odesłały.

R y s o p i s.

Woyciech Sucharski, ma lat przeszło 50, włosy na głowie i zarost żółte, iest wzrostu dobrego, twarzy ściągłéy, nosa długiego, ma pochodzić z za Pilicy.

w Sandomierzu dnia 6 Listopada 1834 r.

Podsędek Kryminalny, Łaguna.

OBWIESZCZENIA.

Sąd Policyi Poprawczéy Obwodu Warszawskiego Wydziału I.

Wzywa niewiadomego właściciela pieniędzy Złp. 500. które w Łowiczu na iarmarku 1833. r. w dzień Sgo Mateusza znalezione zostały, aby się do Sądu naszego zgłosił i okoliczności mogące posłużyć Sądowi do przekonania o własności, podał.

w Warszawie dnia 28 Listopada 1834 r.

Sędzia Kryminalny Prezyduiący, Brzeziński.

Sąd Policyi Prostéy Powiatu i Miasta Warszawy Wydziału IV.

Podaią do publicznéy wiadomości, iż w dniu 13 b. m. i r. na trakcie Brzesko-Litewskim, między Janówkiem a Miłosną, niedaleko drogi szosse, w lesie znalezionym

został kufer zielony dno wybite maiący, gdy takowy według wszelkiego podobieństwa z kradzieży pochodzić może, którey wyśledzenia publiczne bezpieczeństwo wymaga; wzywa przeto każdego bliską wiadomość o tey kradzieży i okolicznościach iey towarzyszących mieć mogącego, a mianowicie poszkodowanego, iżby z dowadami tak własności wspomnionego kufra, iako czyn dokonaney kradzieży wykrywaiącemi, w Sądzie tuteyszym posiedzenia swe w przedmieściu Pradze w domu Nro 379. przy ulicy Brukowaney odbywaiącym, sławił się, lub w właściwym swego Powiatu Sądzie, i to wszystko czego śledztwo podobne wymaga dopełnił.

w Przedmieściu Pradze dnia 25 Listopada 1834 r.

Woyciechowski.

Kommissarz Obwodu Stanisławowskiego.

Ninieyszym podaie do publiczney wiadomości, iż z mocy reskryptu Kommissyi Woiewództwa Mazowieckiego z dnia 10 Września roku bieżącego, odbywać się będzie w dniu 19 Grudnia r. b. w Biórze Obwodu przed Adjunktem Dozorcą Miast minus licytacya na restauracyą dwóch studzien w Mieście Karczewiu, i zacznie się od summy anszlagowey Złp: 989. gr. 20. Każdy więc maiący chęć podięcia się tey entrepryzy, ma się w dniu powyższym w Biórze Obwodu znaydować i być zaopatrzonym w vadium ¼ część summy anszlagowey wyrównywaiące.

Mińsk dnia 24 Listopada 1834 roku.

Norwid. — Sekr: Ob:, Dąbrowski.

Wóyt Gminy Sędzina.

Mateusz Pawłuszka z wsi Uymy duży, życzy się przeprowadzić z kraiu tuteyszego do Pruss; wzywam zatém szanowną publiczność, że ieżeliby kto do emigruiącego miał prawne pretensye, iżby o takowe w terminie cztero-tygodniowym, od ogłoszenia ninieyszego, rekwizycye o wstrzymanie paszportu emigracyinego, które wedle przepisów iedynie w formie Sądowey prawney do naybliższych Władz czynione bydź mogą, uczynił, po upływie bowiem terminu tego, uważany będzie iakoby nikomu nic dłużnym nie był.

w Warszawie dnia 21 Października 1834 r.

Tylman.

Ogłasza się wiadomość otwarcia spadku po niegdy Janie Lange dnia 31 Stycznia 1831 r. i Franciszce z Gaykowskich Lange dnia 11 Stycznia 1830 r. zmarłych, z wyznaczeniem półrocznego terminu na dzień 18 Marca 1835 r. godzinę 10 z rana, w Kancellaryi hypoteczney podpisanego Regenta, końcem zgłoszenia się dla wszystkich osób prawo do spadku tego maiących, stosownie do ustaw seymowych o hypotekach z lat 1818. i 1830. wydanych.

w Warszawie dnia 5 Września 1834 roku.

Alexander Engelke, R. K. Z. W. M.

Ogłasza się wiadomość otwarcia spadku po Józefie Pfanhauser dnia 28 Stycznia 1832 r. Ferdynandzie Pfanhauser dnia 17 Sierpnia 1833 r. i Rozalii z Pfanhausserów Rykowskiey dnia 26 Marca 1834 r. zmarłych, z wyznaczeniem półrocznego terminu na dzień 17 Czerwca 1835 r. godzinę 10 z rana, w Kancellaryi hypoteczney podpisanego Regenta, końcem zgłoszenia się dla wszystkich osób prawo do spadku tego maiących, stosownie do ustaw seymowych z lat 1818 i 1830 o hypotekach wydanych.

w Warszawie dnia 4 Grudnia 1834 roku.

Alexander Engelke, R. K. Z. W. M.

Ogłasza się wiadomość otwarcia spadku po Xawerym Hrabiu Brzostowskim dnia 6 Sierpnia 1834 roku zmarłym, z wyznaczeniem półrocznego terminu na dzień 16 Czerwca 1835 r. godzinę 10 z rana, w Kancellaryi hypoteczney podpisanego Regenta, końcem zgłoszenia się dla wszystkich osób prawo do spadku tego maiących, stosownie do ustaw seymowych o hypotekach z lat 1818 i 1830 wydanych.

w Warszawie dnia 4 Grudnia 1834 r.

Alexander Engelke, R. K. Z. W. M.

Ogłasza się wiadomość otwarcia spadku po Józefie Skiwskim dnia 10. Pazdziernika 1834 r. zmarłym, z wyznaczeniem półrocznego terminu na dzień 15. Czerwca 1835 r. na godzinę 10 z rana, w Kancellaryi hypoteczney podpisanego Regenta, końcem zgłoszenia się wszystkich osób prawo do spadku maiących, stosownie do ustaw seymowych z lat 1818 i 1830 o hypotekach wydanych.

w Warszawie dnia 4 Grudnia 1834 r

Alexander Engelke. R. K. Z. W. M.

DODATEK TRZE-

DODATEK TRZECI DO NUMERU 168.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 8 Grudnia 1834 roku.

Nro $\frac{84713}{15463}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Ekonomiczna.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W następstwie rozporządzeń swych z dnia 13 Sierpnia 1819 r. Nro $\frac{30115}{5044}$. i 5 Sierpnia 1822 r. Nro $\frac{39655}{7633}$. przez Dzienniki Woiewódzkie Nro 176. i 558. ogłoszonych, zawiadamia WW. Naddzierżawców i separatnych Dzierżawców dóbr Rządowych, iż Komissya Rządowa Przychodów i Skarbu reskryptem z dnia 22 Października r. b. Nro $\frac{59982}{19946}$. postanowiła:

Ze przeznaczenie Straży nocnéy w dobrach Rządowych przez włościan respective wsi pełnionéy, ograniczone iest na samém dozorowaniu budowli wieyskich i folwarcznych od przypadku ognia. Ze nietylko na przyszłość wzbronić kazała Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu Dzierżawcom dóbr Rządowych, wymaganie od włościan, aby pilnowali sprzętów i inwentarzy dworskich, ale także stróżowanie przez włościan około budowli dworskich, tam tylko dozwoliła, gdzie folwark blisko przy wsi lub w pośród niéy iest położony, tak, iż ten sam stróż nocny, który wieyskich budowli pilnuie, może także stróżować około budowli folwarcznych; wrazie zaś przeciwnym, poleciła, aby Dzierżawcy dóbr Rządowych własnym kosztem utrzymywali stróża do pilnowania budowli dworskich za których całość są odpowiedzialni.

Do takowego więc postanowienia, wszyscy dóbr Rządowych Dzierżawcy pod odpowiedzialnością kontraktem za nadużycia zastrzeżoną, iak nayściśléy stosować się są obwiązani. —

w Warszawie dnia 20 Listopada 1834 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

Franciszek Hr: Potocki. *Dziewanowski, Sekr: Jlny.*

Nro $\frac{86199}{15766}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Ekonomiczna.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaie ninieyszém do wiadomości publicznéy, iż w skutek Reskryptu Kom-

missyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z dnia 29 z. m. Nro 79,155. i stosownie do postanowienia Rady Administracyinéy Królestwa z dnia 16/28 Maia r. z. na dniu 22 Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana, w Biórze Kommissarza Obwodu Gostyńskiego, w mieście Kutnie, odbędzie się przez opieczętowane deklaracye Licytacya in minus na reperacyą 11. mostów na trakcie pocztowo-militarnym z Gostynia do Płocka prowadzącym w territorium Ekonomii Brwilno, mianowicie:

1. Mostu przy posadzie strażnika Lasów Rządowych Grzybowskiego.
2. Mostu przed karczmą.
3. Mostu za karczmą.
4. Mostu w lesie za Jeziorem Górskim.
5. Mostu przed pomieszkaniem Nadleśnego.
6. Mostu na górze przy drogach do Ciechomic.
7. Mostu za górą.
8. Mostu przy Łąkach Folwarku Góry.
9. Mostu za Karczmą Krakowską.
10. Mostu na polu Radzieiowskim.
11. Mostu przed karczmą Radziejowską.

Licytacya ta rozpocznie się in minus od summy Złp: 2057. gr. 9. podług kosztorysów przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu potwierdzonych ustanowionéy, włącznie z wartością drzewa z Lasów Rządowych bezpłatnie wydać się maiącego, a wyłącznie zwózki materyałów i pomocy ręcznéy, co siłą szarwarku uskutecznione będzie. Wykazy kosztów i rysunki wystawić się maiących Mostów, tudzież warunki Licytacyine znayduią się w Biórze pomienionego Kommissarza Obwodu, i tam mogą bydź każdego dnia, wyiąwszy święta, w godzinach służbowych przeyrzanemi. Maiący chęć licytowania, powinien w myśl cytowanego Postanowienia złożyć Kommissarzowi Obwodu Gostyńskiego deklaracyę, podług formy niżéy przepisanéy, tudzież świadectwo kassy tamecznego Obwodu, na złożone vadium w ilości Złp: 206. gotowizną, bez tego bowiem do licytacyi przypuszczonym niebędzie.

w Warszawie dnia 27 Listopada 1834 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

Franciszek Hr: Potocki. *Dziewanowski, S. J.*

Deklaracya.

Wskutku ogłoszenia Kommissyi Województwa Mazowieckiego z dnia 27 Listopada r. b. Nro $\frac{86199}{15766}$. 34. podaię niniejszą deklaracyą, iż obowiązuie się podiąć Entrepryzy reperacyi 11 Mostów, to iest: (jak w ogłoszeniu za summę złp:) (tu wypisać summę literami) poddaiąc się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyinych obiętym. Zaświadczenie Kassy Obwodu Gostyskiego na złożone w niéy vadium złotych polskich Dwieście sześć wynoszące dołączam, które

wrazie nieutrzymania się na licytacyi sam odbiorę; lub o którego w razie nieutrzymania się odesłanie na pocztę do N. na móy koszt upraszam.

Stałe moie zamieszkanie iest (wypisać mieysce zamieszkania)

Pisałem w N. dnia N. Miesiąca N. roku.

podpisać Imie i Nazwisko,

Nro $\frac{86200}{15767}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Ekonomiczna.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaie ninieyszym do wiadomości publiczney, iż w skutku reskryptu Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z dnia 29 z. m. Nro $\frac{75345}{25096}$. i stosownie do Postanowienia Rady Administracyinéy Królestwa z dnia $\frac{16}{28}$ Maia r. b. na dniu 22 Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana, w Biórze Kommissarza Obwodu Kuiawskiego w Mieście Brześciu, odbędzie się przez opieczętowane deklaracye Licytacya in minus na wyreperowanie dwóch Mostów w territorium Młyna Rządowego Topielec, na trakcie z Brześcia do Radzieiowa, Osięcin i Lubrańca wiodącym, położonych. Licytacya ta rozpocznie się in minus od summy Złp: 792. gr. 8. podług kosztorysów przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu potwierdzonych, ustanowionéy, włącznie wartości potrzebnego do téy Budowli drzewa. Wykazy kosztow, tudzież warunki licytacyine znayduią się w Biórze pomienionego Kommissarza Obwodu, i tam mogą bydź każdego dnia wyiąwszy święta, w godzinach służbowych przeyrzanemi. Maiący chęć licytowania, powinien w myśl cytowanego Postanowienia złożyć Kommissarzowi Obwodu Kuiawskiego deklaracyą, podług formy niżéy przepisanéy, tudzież świadectwa Kassy tamecznego Obwodu na złożone vadium w ilości Złp: 79. gr. 7. gotowizną, bez tego bowiem do licytacyi przypuszczonym nie będzie.

w Warszawie dnia 27 Listopada 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

Franciszek Hr. Potocki. *Dziewanowski, S. J.*

Deklaracya.

W skutku ogłoszenia Kommissyi Województwa Mazowieckiego z dnia 27 Listopada r. b. Nro $\frac{86200}{15767}$. podaię niniejszą deklaracyą, iż obowiązuie się podiąć entreprysy budowli wyrestaurowania dwóch mostów, to iest: w territorium młyna Rządowego Topielec na trakcie z Brześcia do Radzieiowa, Osięcin i Lubrańca wiodącym, położonych, za summę Złp: (wypisać summę literami), poddaiąc się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyinych objętym. Zaświadczenie Kassy Obwodu Kuiawskiego na złożone w niéy vadium Złp: 79. gr. 7. wynoszące, dołączam, które wrazie nieotrzymania się na licytacyi, sam odbiorę, lub o ktorego wrazie nieutrzymania się, odesłanie do pocztę do N. na móy koszt upraszam. Stałe moie zamieszkanie iest wypisać mieysce zamieszkania).

Pisałem w N. dnia N. Mca N. roku N.

(podpisać Imie i Nazwisko).

Nro $\frac{84957}{15694}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Ekonomiczna.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaie do wiadomości publiczney, iż w skutek Reskryptu Kommissyi Rządowéy

Przychodów i Skarbu z dnia 27 Sierpnia r. b. Nro $\frac{36457}{12126}$. i stosownie do postanowienia Rady Administracyinéy $\frac{16}{28}$ Maia r. z. na dniu 22 Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana, w Biórze Kommissarza Obwodu Rawskiego w Mieście Rawie odbędzie się przez opieczętowane deklaracye licytacya in minus, na reperacyą mostu mnieyszego na rzece Pilicy pod Miasem Inowłodzem w Ekonomii Rzeczyca, tudzież na pomalowanie słupów i szlabanów, wedle istnieiących obecnie przepisów, za summę Złp: 1096. gr. 4. łącznie z wartością drzewa, które bezpłatnie z lasów Rządowych entreprenerowi wydane będzie, a wyłącznie pomocy ręczney i zwózki materyałów, co pomocą szarwarku ma bydź uskutecznione, podług warunków kosztorysów, które do przeyrzenia i odczytania w każdym dniu wyiąwszy święta w godzinach służbowych w Biórze Kommissarza Obwodu konkurenci przedłożone mieć będą.

Licytacya ta rozpocznie się in minus od summy Złp: 1096. gr. 4. podług kosztorysu przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu ustanowionéy. Każdy przeto chęć licytowania maiący, powinien stosownie do cytowanego postanowienia Rady Administracyinéy, złożyć Kommissarzowi Obwodu Rawskiego deklaracyą, i podług formy niżéy przepisanéy, tudzież świadectwa Kassy Obwodu Rawskiego na złożone vadium Złp: 109. gr. 20. gotowizną, bez tego bowiem do licytacyi przypuszczonym nie będzie. —

w Warszawie dnia 27 Listopada 1834 r.

Radca Stanu, Prezes

Franciszek Hr: Potocki. *Dziewanowski S. J.*

Deklaracya.

W skutku ogłoszenia Kommissyi Woiewództwa Mazowieckiego z d. 27 Listopada r. b. Nro $\frac{24951}{15694}$. podaie niniejszą deklaracyę, iż obowiązuie się podiąć reperacyi mostu, tudzież pomalowania słupów i szlabanów (iak w ogłoszeniu) za summę Złp: (tu wypisać summę literami) poddaiąc się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyinych obiętym. Zaświadczenie Kassy Obwodu Rawskiego na złożone w niéy vadium Złp: 109. gr. 20. wynoszące dołączam, które wrazie nieutrzymania się na licytacyi sam odbiorę, lub o którego wrazie utrzymania się nadsłanie na pocztę do N. na móy koszt upraszam. Stałe moie zamieszkanie (wypisać mieysce mieszkanie.)

Pisałem w N. dnia N. Miesiąca N. roku N.

(podpisać Imie i Nazwisko).

OBWIESZCZENIE.

Po zaszłéy w dniu 14 Czerwca 1834 r. śmierci, Teressy Jadwigi z Trzcińskich Jasińskiéy wdowy, wierzycielki kapitałów 20,000. Złp: z większéy summy Złp: 40,000. pod Nrem 6 zabezpieczonéy, pochodzących i 3,000. Złp: pod Nrem 8, w dziale IV. na dobrach Łazisko i Łagiewniki, w Powiecie Brzeskim hypotekowanych, otworzył się spadek; celem więc przepisania powyższych wierzytelności na spadkobierców, wyznacza się termin prekluzyiny na dzień 11 Marca r. p. 1835, w Kancellaryi hypoteczney przed podpisanym Regentem.

w Warszawie dnia 4 Września 1834 r.

P. A. K. P. i R. K.H. W. M. Walenty Skorochód Maiewski.